

ת"פ (נצרת) 23275-02-23 - מדינת ישראל נ' יהשוע ויצמן

ת"פ (נצרת) 23275-02-23 - מדינת ישראל נ' יהשוע ויצמן מחוזי נצרת

ת"פ (נצרת) 23275-02-23

מדינת ישראל

נגד

יהשוע ויצמן

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[20.12.2024]

כב' השופט חנא סבאג

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע ביום 12.12.2023, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בעבירה של נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק וכן בעבירה של תקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים, כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן יורשע על פיו ויתקבל אודותיו תסקיר מטעם שירות המבחן, לאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 04.02.2023, סמוך לשעה 01:15, נהג הנאשם ברכב מסוג פולקסווגן, ל"ז 02789864 (להלן: הרכב). ליד הנאשם ישב תומר חזן שהיה דרוש באותה עת לחקירה (להלן: תומר), ובמושבם האחוריים של הרכב ישבו שירה לסרי וגיא לוגסי (להלן יקראו יחדיו: הנוסעים). הנאשם נהג ברכב בעודו שיכור וכשבגופו מצוי, לפחות, אלכוהול בריכוז של 458 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף. באותה עת, נסעו השוטרים עומר עפאן ווהבי פלאח (להלן יקראו בהתאמה: השוטר עומר ו-השוטר ווהבי, ויחדיו יקראו: השוטרים), בניידת משטרתית בנוף הגליל (להלן: העיר), בניסיון לאתר את תומר.

בתוך כך, נכנסו השוטרים לרחוב ארבל בעיר, שם הבחינו ברכב חונה בצד הדרך כשתומר בתוכו. השוטר והבי ירד מהניידת, ניגש לדלת הנוסע הקדמי, ובטרם הספיק לפתוח אותה, נעל הנאשם את דלתות הרכב והחל בנסיעה מהירה מהמקום וזאת במטרה להימלט מהשוטרים ולמנוע את מעצרו או עיכובו כדין.

השוטרים החלו בנסיעה אחר הרכב, תוך שהם מפעילים את הצפירור וכורזים לנאשם לעצור את הרכב. הנאשם התעלם מהוראות השוטרים, הגביר את מהירות נסיעתו, והחל בנסיעה פראית לכיוון כללי נצרת, וזאת במטרה להימלט מהשוטרים ולמנוע את מעצרו או עיכובו כדין.

בשלב מסוים, במהלך מנוסת הנאשם, הוזעקו כוחות משטרה נוספים על מנת לסייע לשוטרים במעצרו של הנאשם. בהמשך, הגיע הנאשם לצומת "המטה" בנצרת, לא ציית למופע אור אדום ברמזור, התעלם מקריאות השוטרים, והמשיך בנסיעה מהירה ופראית לכיוון שכונת ספאפרה בנצרת. הנאשם המשיך בנסיעה תוך שהוא עובר בין נתיבים. בשלב מסוים, סמוך לשכונת ספאפרה בנצרת, ניידת משטרתית נוספת שנסעה לפני רכבו של הנאשם האטה, זאת על מנת לגרום לנאשם לעצור והנאשם עקף אותה בצורה פראית משמאל. הנאשם המשיך במנוסה לכיוון כללי כביש 79, כששלוש ניידות משטרתיות דולקות אחריו.

לאחר שהגיע הנאשם לכיכר התנועה המובילה לכביש 79, ניידת משטרה חסמה את נתיב נסיעתו של הרכב. בתגובה לכך, עלה הנאשם עם הרכב על כיכר התנועה, עקף את הניידת והמשיך במנוסתו לכיוון כללי שכונת הגליל בנצרת. בהמשך, השוטר לית חראבנה חסם באמצעות ניידת משטרה את נתיב נסיעתו של הנאשם בכיכר תנועה בשכונת הגליל. משהגיע הנאשם לכיכר וראה שהניידת חוסמת לו את כיוון הנסיעה, פנה בפראות ימינה, תוך שהוא עולה עם גלגלי הרכב על המדרכה והמשיך במנוסתו.

בהמשך, במהלך מנוסת הנאשם, נסע הנאשם בשכונת הגליל בנצרת מצפון לדרום כשניידות משטרתיות בעקבותיו ושלוש ניידות נוספות נוסעות מולו כשהן חוסמות את נתיב הנסיעה שלו על מנת להביא למעצרו. בניסיון להימלט משוטרים, סטה הנאשם לנתיב הנגדי. בתגובה ובמקביל, אחת הניידות שהגיעה מולו, סתה אף היא לנתיב הנגדי והנאשם התנגש עם חזית רכבו בניידת המשטרתית.

כתוצאה מפגיעתו של הנאשם בניידת, נגרם לשוטר יוסף גל חתך באורך 3 ס"מ באספקט פרונטאלי בראשו, משקפיו נשברו והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים מקיפים

3. הראשון שהוגש בעניינו היה ביום 19.03.2024 ממנו עולה, כי הנאשם רווק בן 21, הבן הבכור במשפחה המונה חמש נפשות, זוג הורים גרושים ושלושה ילדים. המשפחה עלתה ארצה מקולומביה בשנת 2006. במישור החינוכי צוין, כי הנאשם נשר מספסל הלימודים לאחר 11 שנות לימוד. מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות. ומגיליון הרישום התעבורתי עולה, כי לחובתו 5 הרשעות קודמות. בהתייחסותו לעבירות, ציין שירות המבחן, כי הנאשם לוקח אחריות על ביצועו, מסר כי ברקע לביצוע העבירות עמדו נטייתו להתנהל באורח אימפולסיבי, פגיעותו ללחץ חברתי ומניע כספי. עוד מסר בפני שירות המבחן, כי בשל השפעת המשקאות המשכרים אליהן היה נתון במהלך ביצוע העבירות, לצד העובדה כי ניגשו אליו גורמי חוק בלבוש אזרחי, פעל מתוך תגובת לחץ ובלבול והמשיך לבצע העבירות והמרדף באופן לא מושכל. עוד ציין קצין המבחן, כי הנאשם שלל היכרות מוקדמת עם תומר, הביע חרטה וצער בגין ביצוע העבירות, גילה הבנה כלפי חומרתו והסכנות הנשקפות לחברה תוך שהביע אמפתיה כלפי נפגע העבירה. עוד ציין את המחירים הכלכליים והרגשיים ששילם בגין ביצוע העבירות כגון, הפסקת עבודתו ואכזבתה של אמו מהתנהלותו זו. ביחס להרגלי השימוש של הנאשם בחומרים פסיכו-אקטיביים שיתף הנאשם, כי בהיותו בן 16 נחשף לראשונה לשימוש בקנאביס, אותו צרך, לדבריו, תחילה מתוך סקרנות ובהמשך, באופן ספורדי ומזדמן אחת לשבוע, בכדי למסך רגשותיו. נוכח שימוש זה הופנה הנאשם למרכז "חוסן" לטיפול בהתמכרויות ושולב שם משך כחצי שנה. עוד מסר, כי נוכח ביצוע עבירת החזקת סמים לשימוש עצמי מצדו ומעורבות גורמי החוק נפתח תיק נגדו והופנה לשירות המבחן לנוער. עוד וביחס לשימוש באלכוהול הנאשם ציין, כי נחשף לאלכוהול באירועים משפחתיים ובתדירות נמוכה ולדבריו, כיום, אינו צורך חומרים פסיכו-אקטיביים כלשהם, למעט שתית משקאות אלכוהוליים באופן ספורדי ומצומצם בלבד. אשר להערכת הסיכון לעבריינות וסיכויי השיקום, ציין שירות המבחן כי בשקלול מאפייני אישיותו של הנאשם, הסביבה בה גדל ועמדותיו כלפי ביצוע העבירות, להערכתם נשקפת ממנו סכנה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. שירות מבחן התרשם מנאשם שחווה קשיי התאקלמות של הוריו ומשפחתו בעלייתם לארץ. עוד התרשם כי שינוי מספר רב של מסגרות חינוך, חשיפתו למתחים בין הוריו והשפעת גירושי הוריו הובילו לפגיעה בהתפתחותו והתערערות תחושת הביטחון שלו ופגיעה בדימויו העצמי. בנוסף ובשל העדר גורמי תמיכה רגשיים ומשפחתיים בנוסף לחסכים הכלכליים עמם התמודד הנאשם, הוא פיתח דפוסי ריצוי ונוכח חסך בתחושת השייכות וביטחון, חבר לחברה שולית וניכרת פגיעות מצדו ללחץ חברתי, כאשר להערכתו של שירות המבחן, גורמים אלו, ככל הנראה, עמדו ברקע ביצוע העבירות.

- כגורמי סיכון נוספים ראה שירות המבחן במאפייני אישיותו, צעיר אשר נמצא בשלבים הראשוניים של גיבוש זהותו שהתקשה, עת ביצוע העבירות, לפעול באופן מושכל לווסת דחפיו. כן לקחו בחשבון חומרת ביצוע העבירות והסכנות הנשקפות מהן לחברה, הנזק שנגרם לנפגע העבירה והעובדה כי חרף ניסיונות שונים של גורמי החוק לעצור בעדו, המשיך לבצע את העבירות.
- לצד אלו, ראה שירות המבחן כגורמי סיכוי וכגורמים המפחיתים סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, העובדה כי לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מביע צער וחרטה ומגלה הבנה כלפי חומרתן והסכנות הנשקפות לחברה בגין ביצוען. עוד נלקחו בחשבון העובדה, כי מדובר בצעיר בעל שאיפות עתידיות להתפתחות, מגלה אמפתיה כלפי הנזק שנגרם לנפגע העבירות וכלפי הסכנה שנשקפה לחברה ולנוסעים אשר היו עמו ברכב. בנוסף צוין, כי כיום אינו מעורב בפלילים, שתף פעולה עם הטיפול שניתן לו בעבר ונראה כי ערך מאמצים להיתרם מהשתלבותו בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן.
- בשל כל האמור, התרשם שירות המבחן, מקיומה של נזקקות טיפולית בעוד הנאשם שולל נזקקות טיפולית מצדו בתחום התמכרות לחומרים או בתחומים אחרים וציין כי כיום מודע לדפוסיו אלו ויודע להציב גבולות בקשרים בין אישיים. משכך, להערכתם של שירות המבחן, נראה כי יתקשה הנאשם להיתרם משילובו בתכנית טיפולי כלשהו. בנסיבות אלו, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית כלשהי לגביו. עם זאת צוין, כי נוכח העובדה שמדובר בצעיר הנמצא בשלבי גיבוש זהותו, ישיבה בין כותלי בית הסוהר עלולה לחשוף אותו לגורמים שוליים ולגרום לו לאמץ התנהגויות עברייניות ובכך, להגדיל את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו בעתיד. לפיכך המליצו כי במידה ויוטל מאסר בפועל לשקול מאסר בהיקף שניתן וירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נוספים.
4. בדיון שנערך בעניינו של הנאשם בתאריך 21.03.2024, הביע הנאשם בפני, חרף העמדה שהביע בפני שירות המבחן, נכונות מלאה להירתמות להליך טיפולי, רצון לתקן את אורחות חייו וביקש עזרתו של שירות המבחן והתחייב לקיים כל הליך טיפולי שיוצע לו ולעמוד בו. על כן, בהתחשב בגילו ובעברו הפלילי הנקי, סברתי כי יהיה זה נכון לתת לו הזדמנות נוספת.
5. בתסקיר הנוסף שהוגש בעניינו בתאריך 19.05.2024, ציין שירות המבחן, כי הנאשם התקשה לתאר את הפער בין דבריו בפגישה שקיימו עמו לבין הצהרותיו בפני בית המשפט. בבחינת עמדתו כלפי נזקקות טיפולית ציין הנאשם, כי הוא מבקש להשתלב בטיפול שייתן מענה להתמכרותו לחומרים פסיכו-אקטיביים. עוד צוין, כי בפגישה הקודמת שלל נזקקות טיפולית בתחום ממניעים משפטיים ומחשש מהתדמית שתדבק בו בפני בית המשפט.

שירות המבחן ציין, כי בפגישה עמו נבחנו דפוסי השימוש שלו בסמים, במהלכה מסר בפניהם כי נוהג לצרוך סם מסוג קנאביס לעיתים רחוקות והתקשה לתאר השפעת צריכה זו על הסיכון להישנות ביצוע עבירת דומות מצדו בעתיד. עוד ציין כי צרך סם זה במהלך חודש פברואר השנה, אך הדבר לא עלה בקנה אחד עם תוצאות שלושת הבדיקות שנערכו לו בשירות המבחן לפיהן לא נמצאו בגופו שרידי סם כלשהו. גם תוצאות בדיקות שנערכו לנאשם, בתקופת הדחייה, לאיתור שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, העלו כי גופו נקי משרידי סם כלשהו, כך שלהתרשמות שירות מבחן הנאשם מונע מאימת הדין ומבקש להשתלב בטיפול מתוך מניעים חיצוניים, קרי רצון להקל בעונשו.

נוכח האמור ונוכח העובדה כי הנאשם השתלב בעבר בטיפול בשירות המבחן, במהלך תקופת צו הפיקוח, שם עלה כי הוא מתקשה להביא את עצמו בצורה אותנטית ופתוחה ונוקט עמדה מגוננת וממזערת לרבות בעניין העבירה, סבור שירות מבחן, כי בשלב הנוכחי, הנאשם אינו מזהה מוקדים להתערבות טיפולית ואינו בשל לתהליך טיפולי. משכך, לא באו בהמלצה טיפולית כלשהי והם שבו על המלצתם הקודמת.

6. בפתח הדיון שהיה קבוע לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, ביום 17.7.2024, הודיע בא-כוחו של הנאשם, כי הלה החל בטיפול במרכז חוסן בטבריה. נוכח האמור וכדי שתתקבל תמונה מלאה אודות הנאשם וההליך הטיפולי שהוא עובר נתבקש תסקיר עדכני בעניינו.

7. בתסקיר האחרון מיום 01.10.2024, ציין שירות המבחן, שהנאשם מסר כי החל להשתלב בטיפול להתמכרויות במרכז "חוסן" בטבריה שם משולב בטיפול פרטני בתדירות שבועית אליו הוא מגיע באופן קבוע. עוד מסר הנאשם כי הטיפול מתמקד בדפוסיו בקשר בין-אישי וזוגי, יכולת ניהול החלטות שלו וניהול דפוסי התנהגותו. עוד תיאר, בפני קצין המבחן, צרכים טיפוליים בתחומים שונים בחייו בהם הוא זקוק להכוונה כדוגמת יכולתו להביע רגשותיו והגדלת יכולתו להתנהל בפתיחות בקשרים בין-אישיים.

שירות המבחן דיווח גם, כי הנאשם שלל שימוש בסמים או באלכוהול מצדו, אך תוצאות בדיקת שתן שביצע במרכז חוסן בחודש יולי 2024 העידו על הימצאות שרידי סם מסוג קנאביס.

משיחה שקיימו שירות המבחן עם הנאשם על אפשרות המשך טיפולו במרכז "חוסן" תחת פיקוח שירות המבחן במסגרת צו מבחן, הוא הביע אמביוולנטיות וקושי עם האלמנט הסמכותי של הצו ולדבריו, הטלת צו מבחן יהווה גורם לחץ שיקשה על מצבו.

מעדכון שהתקבל ממרכז "חוסן" עלה, כי הנאשם פנה למרכז באופן עצמאי עקב שימוש בסמים מסוג קנאביס ושולב בטיפול בחודש יולי 2024. לרוב מקפיד להגיע לפגישות ובדיקת השתן שמוסר מדי שבוע תקינות ללא שרידי סם מסוג קנאביס, למעט בדיקה אחת בחודש יולי 2024, אך יום למחרת בוצעה בדיקה נוספת ויצאה תקינה.

בוועדת סיום אבחון במרכז "חוסן" שהתקיימה בנוכחות גורמי הטיפול, הנאשם ושירות המבחן, עלה כי קיימת לנאשם נזקקות טיפולית בתחום דפוסי שימוש בחומרים ממכרים. בשל הקושי שהביע הנאשם למעורבות שירות המבחן, נבנתה עבורו תכנית טיפול במרכז, בהתאם לצרכיו והסכמתו, הכוללת פגישות פרטניות ובדיקות לאיתור שרידי סמים אחת לשבוע.

בשקלול מצב הדברים, להערכת שירות המבחן הנאשם התגייס לטיפול באופן עצמאי, מתוך אימת הדין ומתוך צרכי שליטה נרחבים המאפיינים אותו, כמו גם קשייו מול גורמי סמכות כדוגמתם. לדידם, חרף ההבנה שמתקיימת נזקקות טיפולית בעניינו של הנאשם, הן בתחום ההתמכרויות והן בתחום ניהול מערכות היחסים, יחסי אמון והתמודדות עם גורמי סמכות, הוא מתקשה להביע מוכנות לניהול קשר קבוע ותקין עם שירות המבחן ומביע רצון להמשיך טיפול באופן עצמאי במרכז "חוסן", שלא תחת פיקוח שירות המבחן. משכך נוכח עמדת הנאשם וחרף התרשמות שירות המבחן כי יש צורך בפיקוח על מצבו, התנהלותו וניהול אורחות חייו, נמנע שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בדמות צו מבחן בעניינו ובמצב דברים זה, הם שבו על המלצתם להטלת מאסר בדמות עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ראיות לעונש

8. מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום תעבורתי של הנאשם.
9. הסניגור הגיש מטעמו דו"ח סוציאלי של עיריית טבריה מיום 01.07.2024 אודות הנאשם (להלן: הדו"ח הסוציאלי), וכן חוות דעת פרטית שערך פרופ' ראובן יעקב, קרימינולוג קליני בדבר רמת מסוכנותו לאלימות, עבריינות חוזרת ופסיכופתיה (מ/3) (להלן: חוות הדעת).
דו"ח הסוציאלי צוין, כי הנאשם פנה לקבלת טיפול באופן עצמאי במרכז חוסן בחודש יולי 2024 בעקבות שימוש בסמים מסוג קנאביס. עוד דווח, כי הנאשם יצר קשר טוב בתקופה הקצרה בה הוא מטופל ומביע רצון לטפל בעצמו. בנוסף, הדגישה העובדת הסוציאלית, כי הנאשם הביע בפניה חרטה בכל הנוגע לעבירות שבצע וכי לדבריו היה נוהג היום אחרת, בצורה יותר מחושבת ופחות אימפולסיבית כפי שעשה.
להתרשמותה של העובדת הסוציאלית הנאשם בחור שקט ומופנם, נראה כי חוויות הילדות שחווה בביתו בין הוריו השפיעו עליו, מתקשה להביע רגש ונבוך מסיטואציות חברתיות. בנוסף, מתקשה בשיתוף בנושאים רגישים ואישיים, מתנתק רגשית ועושה רציונליזציה לרגשותיו. לתחושתה הדבר נובע מהפחד שלו לחוות את הרגש בצורה איכותית ומחשש לחשיפה וכי לא ידע כיצד להתמודד עם תחושות אלו. זאת, כך להערכתה, כתוצאה מהיעדר האמפטיה והחיבה ביחסים עם משפחתו.

לסיכום מציינת העובדת הסוציאלית, כי להתרשמותה מהפגישות עמו, הנאשם יוכל להרגיש במרכז חוסן כמקום בטוח שבו הוא יוכל לשתף בצורה אותנטית וכנה על חייו וזאת בלי חשש להביע את עולמו הרגשי וללא תחושות של ריצוי הסביבה שלו, ובכך המוטיבציה החיצונית לטיפול תשתנה למוטיבציה פנימית.

המומחה מטעם הנאשם, פרופ' ראובן יעקב, ציין בחוות דעתו, כי הנאשם הינו צעיר בעל חוסן נפשי, תפקודו, עד התבגרותו למרות מסכת חיים קשה שעבר, היה נורמטיבי. להערכתו, בחינת עברו ונסיבות חייו לצד ההתרשמות הקלינית, מצביעים על כך שרמת הסיכון שלו לבצע עבירות דומות בעתיד נמוכה באופן כללי וכי העבירות שביצע יש לראות כקריאה לעזרה ולא כדפוס אנטי סוציאלי באישיותו. לדידו, העבירות בגין הוא עומד כעת לדין התרחשו על רקע משבר גדול שחווה בעקבות התפרקות משפחתו וגירושי הוריו וכי ההליך הפלילי המורכב שהוא מצוי בו, מהווה איום על הדימוי העצמי הנורמטיבי אותו הוא שואף לאמץ.

לפיכך, בכל הנוגע לעונש, לדידו, יש להתחשב בכך כי הנאשם נמצא בשלב "הבגרות הצעירה" בחייו המאופיין במורכבות רבה בשל אתגרי הגיל, ריבוי משימות והאמביוולנטיות המאפיינת אותו. עוד ולדידו, היציבות הרגשית והתפקודית אותם הפגין הנאשם מילדותו המוקדמת ועד התבגרותו, האחריות שהוא חש כלפי בני משפחתו, הבגרות והאחריות שהוא מגלה במקום עבודתו לאורך שנים והתמיכה של מעסיקו ואמו בו, הקפדתו על התנהגות טובה במהלך מעצר הבית ולאחריו ושיתוף הפעולה עם מטפליו במרכז חוסן ובשירות המבחן, כפי שבא לידי ביטוי בדו"חות שנכתבו בעניינו, כל אלו, מחזקים את פוטנציאל השיקום שלו ומלמדים על מוטיבציה לטיפול.

בהתבסס על ניסיונו, המליץ על הטלת עונש שיקומי בו הנאשם יהיה נתון לפיקוח של קצין מבחן בשילוב של טיפול במסגרת כגון מרכז חוסן בטבריה לטיפול באנשים על רצף ההתמכרות, שכן נסיבות חייו ומאפייני אישיותו מלמדים כי הוא טרם מיצה את דרכי הטיפול שניתן להציע לו, וכי הוא יכול להיתרם מאוד מתהליך ענישתי המשלב הרתעה ושיקום. להערכתו עונש מאסר עלול לגזול ממנו משאבי זמן ונפש רבים שהוא זקוק להם מאוד כדי לשקם ולבנות את חייו הבוגרים.

עוד מטעם הנאשם, העיד מעסיקו, מר משה גבאי, אשר ציין, כי הוא מכיר את הנאשם כשהיה בן 16. הוא החל לעבוד אצלו בשטיפת כלים והתקדם וכיום הוא מנהל צוות של 7 עובדים. הקשר ביניהם אינו מסתכם בעובד-מעסיק אלא מעבר לכך והוא אף פיקח עליו במהלך מעצר הבית.

מר גבאי גולל בפני את סיפור חייו הקשים של הנאשם מעת עלייתו ארצה עם הוריו מקולומביה, גירושי הוריו והחלטתו, בעקבות כך, יחד עם אחיו, לעזוב את הבית ובתקופה זו בחייו הוא הכיר אותו וסייע לו לשכור דירה. עוד העיד מר גבאי, כי הנאשם עבד שעות ארוכות ולדבריו "ילד שעובד 15-16 שעות לא רוצה להיות עבריין...", יש לו בעיות התבטאות, קשיי הסתגלות, חוסר ביטחון ומפחד.

לבסוף חזר וציין מר גבאי, כי הנאשם הינו אדם שעובד קשה, אחראי על עובדים ומנהל אותם, וביקש לא לשלוח אותו לכלא.

טיעוני המאשימה לעונש

10. המאשימה בטיעוניה בכתב עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם ביטחונם ושלומו גופם של השוטרים והמשתמשים בדרכים, ציות לאנשי מרות וכיבוד החוק. המאשימה עמדה גם על נסיבות ביצוע העבירות, והדגישה את הסכנה שנשקפה ממעשי הנאשם לחייהם של הנוסעים עמו ברכב, לשוטרים שנאלצו לרדוף אחריו וכן למשתמשי הדרך וטענה, כי מידת הפגיעה, במקרה זה, בערכים המוגנים, היתה גבוהה.

עוד הוסיפה המאשימה בהקשר זה וטענה, כי על החומרה הגלומה בביצוע עבירות כלפי שוטרים ניתן ללמוד מעונש המינימום שהוצב בצדם והדבר מחייב להחמיר נגד מי שלוקח לעצמו החירות לפגוע בנציגי החוק ובכך להבטיח שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירות עמדה המאשימה, על מעמדו וחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות בהיותו הנהג ברכב, על העובדה שנהג תחת השפעת אלכוהול בריכוז גבוה, דבר המלמד, לטענתה, על תכנון, חוסר האחריות והזלזול שלו בחיי אדם. עוד ציינה המאשימה בהקשר זה את תעוזתו של הנאשם שלא שעה להוראות החוזרות ונשנות של השוטרים והמשיך בהימלטותו באופן פרוץ דבר המעיד גם, כך לטענת המאשימה, על יכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו.

בנוסף טענה המאשימה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם טומנות בחובן סיכון רב, והנזק שיכול היה להיגרם בעל משקל רב זאת בשים לב לכך שנסעו עם הנאשם ברכב נוסעים נוספים, נסע באזור עירוני, עבר ברמזור אדום ואילץ ניידות משטרתיות לסטות מנתיב נסיעתן ולבסוף אף התנגש בניידת וגרם נזק לשוטר.

12. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, טענה המאשימה, כי יש ללמוד מהפסיקה המתייחסת לנאשמים שהורשעו בעבירה של סיכון חיי אדם, שכן בהתאם להוראות החוק, על בית המשפט לקבוע את המתחם לפי נסיבות ביצוע העבירה, ובמקרה דנן, אומנם הנאשם הורשע בעבירה פחות חמורה, אך נסיבות ביצוע העבירה תואמות לעבירה של סיכון חיי אדם.

13. לאחר שהפנתה לפסיקה המבססת, לשיטתה, את מדיניות הענישה, טענה באת-כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל ובין 30 - 60 חודשי פסילה בפועל לצד ענישה נלווית.

14. אשר לעונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה המאשימה, כי מחד הנאשם ללא עבר פלילי, הודה וחסך בזמן שיפוטי ומאידך, הנאשם צעיר והספיק לצבור לחובתו עבר תעבורתי ובכלל זה הרשעה בעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף.
- המאשימה גם הפנתה לתכנים המופיעים בתסקירי שירות המבחן ולפיהם עולה, בין היתר, כי הנאשם מופנם עם הרבה הגנות, מתקשה להביא עצמו בצורה אותנטית, נוטה לנקוט בעמדה מגוננת וממזערת ומונע מאימת הדין. להתרשמות שירות המבחן, הוא לא מזהה מוקדים להתערבות טיפולית ואינו בשל לתהליך טיפולי ומבקש להשתלב בטיפול בכדי להקל בעונשו. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על הטלת עונש מאסר בדמות עבודות שירות אך זאת מבלי להסביר מדוע יש לסטות ממתחם העונש ההולם.
15. בסופו של דבר, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 18 חודשי מאסר בפועל ולפסול אותו מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 36 חודשים.
- טיעוני הנאשם לעונש
16. בא- כוח הנאשם טען בפתח טיעוניו בכתב, כי רמת הפגיעה בערך החברתי המוגן הינה ברמה בינונית. הסניגור הדגיש, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, כך שכתב האישום המתוקן כולל עבירות שכולן מסוג עוון, הנמצאות בסמכותו של בית משפט השלום, והעבירה החמורה, מסוג פשע, נמחקה, בעקבות טענות ההגנה.
17. בהתייחסו למדיניות הענישה, טען בא-כוח הנאשם, כי מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות תעבורה דומות, נעה בין עונש ללא מאסר בפועל כלל עד מספר חודשי עבודות שירות ברף הנמוך ועד 12 חודשי מאסר ברף הגבוה. הסניגור הפנה לאסופת פסקי דין של בתי משפט שלום, שהינה, לטענתו, הערכאה הדיונית המוסמכת בסוג העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן.
18. בהתייחסו למדיניות ענישה לה טענה המאשימה ולפסיקה שהוגשה על-ידה, טען הסניגור, כי היא מתייחסת לנסיבות שונות בתכלית מהמקרה דנן, לעבירה של סיכון חיי אדם שהינה חמורה בהרבה מזו המיוחסת לנאשם שהעונש שבצידה הינו 20 שנות מאסר.
19. אשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, טען בא-כוח הנאשם, כי מדובר באירוע ספונטני, ללא כל תכנון מוקדם, שארע בשעות הלילה, עת שתנועת הרכב והולכי הרכב מצומצמת מאוד, כך שהסיכון לכלי רכב אחרים והולכי רגל היה מופחת וכי הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירה היה נזק לשוטר אחד, שהצריך קבלת טיפול רפואי, ללא צורך באשפוז.

עוד ובאותו הקשר הוסיף וטען, כי לא היתה לנאשם יכולת ממשית להבין את אשר הוא עשה ואת הפסול במעשיו וזאת בשל גילו הצעיר של הנאשם שנמצא בשלבים ראשוניים של גיבוש זהותו.

20. בשים לב לכל האמור, טען בא-כוח הנאשם למתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל וביחס למתחם הענישה מלהחזיק רישיון נהיגה, טען למתחם הנע בין פסילה למספר חודשים ועד ל- 24 חודשי פסילה.

21. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ביקש בא-כוח הנאשם לשקול, בין היתר, את הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו הצעיר והיותו "בגיר צעיר", את ימי מעצרו ושהייתו בתנאים של מעצר בית מלא, בתנאים של איזוק אלקטרוני, הודייתו ונטילת האחריות מצדו, עברו הנקי, הבעת צער וחרטה בגין ביצוע העבירות והחיסכון בזמן שיפוטי ניכר.

עוד ביקש בא כוח הנאשם לתת משקל לעובדה, כי הנאשם לקח חלק בקבוצה טיפולית לעצורי בית במסגרת שירות המבחן, כן ביקש לקבל כל טיפול שיוצע לו על ידי שירות המבחן, אך לא הוצע לו טיפול קונקרטי וחרף כך השתלב באופן פרטי בטיפול ביחידת ההתמכרויות במרכז "חוסן", משתף פעולה ומגיע באופן תדיר. כמו כן, ביקש הסניגור להדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם. בנוסף, ביקש הסניגור לקחת בחשבון עמדת שירות המבחן, כי לכליאתו של הנאשם עלולה להיות השפעה שלילית עליו ולחשוף אותו לגורמים שוליים.

נוכח כל אלו ביקש הסניגור לחרוג לקולא ממתחם העונש ולבכר את שיקומו, לחילופין, ביקש להטיל עליו מאסר קצר של חודשים בודדים שאפשר וירוצו בעבודת שירות. ואשר לפסילת רישיון ביקש להתחשב בעברו הלא מכביד של הנאשם, בעברו הפלילי הנקי וכי הוא זקוק לרישיון לביצוע עבודתו ופסילה לתקופה ארוכה תפגע בפרנסתו. דברי הנאשם

22. הנאשם בדבריו, בפני בית המשפט, ציין תחילה כי הוא מתקשה להתבטא. עוד אמר, כי הוא נמצא בטיפול, מתמיד, מגיע לפגישות השבועיות ומשתף פעולה באופן מלא. הוסיף, כי הוא עובד ומנהל אורח חיים נורמטיביים וכי האירוע נשוא כתב האישום הינו חריג בחייו ולא מתאים לו. הנאשם ביקש להבהיר, כי לא הבין תפקיד שירות המבחן ואת דרישתם למעקב וסבר כי המדובר בטיפול אחר ולא במעקב בלבד, כך שהוא מסכים להיות במעקב של שירות המבחן.

דין והכרעה
קביעת מתחם העונש ההולם

23. במסגרת תיקון 113 לחוק בית המשפט נדרש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

הערכים החברתיים המוגנים

24. במעשיו של הנאשם, כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן, פגע הוא בשורה של ערכים מוגנים, בכללם שמירת חיי אדם, בטיחות הנסיעה בכבישים ושמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך וציות לחוק ולגורמי אכיפתו והצורך להבטיח ביטחונם ושלומם של אוכפי החוק.

נהיגה בפזיזות או אף ברשלנות בניגוד לכללי התעבורה עלולה להוות סיכון ממשי ואף קטלני למשתמשים בדרך, קל וחומר כאשר נעשית תחת השפעת אלכוהול ואגב הימלטות מרשויות אכיפת החוק. בית המשפט העליון עמד על כך בע"פ 2514/23 הייב נ' מדינת ישראל, (12.02.2024), באמרו:

"על הסכנה הגלומה בתופעה של נהיגה פראית בכביש תוך התעלמות מרשויות אכיפת החוק, עמד בית משפט זה פעמים רבות בעבר [...] עזות המצח הבלתי נתפסת של התעלמות מהוראות שוטרים, לצד פוטנציאל הנזק העצום שעלול להיגרם לעוברי אורח ולמעורבים במרדף, מביאה לכך ש"על הענישה בעבירות הכרוכות במרדף לשקף את תרומת בתי המשפט בהגנה על הציבור ועל השוטרים העושים מלאכתם. כפי שנאמר פעמים רבות בפסיקה, 'חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית וביריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך [...] בבואנו לגזור את הדין, עלינו לראות נגד עיננו את השוטרים שמסכנים את עצמם ואת פוטנציאל הסכנה לציבור עוברי הדרך, ולתת את הדעת על כך שהמרדף, כשלעצמו, מעיד על זלזול בוטה בחוק, בשומרי החוק ובחיי אדם".

25. הדברים מקבלים, כאמור, משנה תוקף עת מצטרפת אליהם העובדה כי מעשי הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול. רבות נכתב על הסכנות שבנהיגה בשכרות, שהיא אחת העבירות החמורות, בתחום התעבורה, אשר גורמת לתאונות דרכים קשות, ואף קטלניות.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

26. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, אשר החליט לשים את החוק למרמס, הפגין התנגדות עיקשת למעצרו לאורך כל שלבי האירוע ולא בחל בכל אמצעי, תוך סיכון הנוסעים עמו, אנשי המשטרה ומשתמשי דרך אחרים, בניסיון להימלט מהמשטרה, דבר המלמד על מסוכנותו. הנאשם זלזל באופן מופגן בשלטון החוק ובאוכפיו; בענייננו, המרדף החל כאשר ניגש שוטר לכיוון דלת הנוסע הקדמי של הרכב, ובטרם הספיק לפתוח אותה, החל הנאשם במנוסה תוך ביצוע עבירות תנועה חמורות.

נהיגת הנאשם כללה מאפייני סיכון רבים ומשמעותיים. במהלך בריחתו מהשוטרים שדלקו אחריו ברחובות ובשכונות העיר נצרת, הוא נסע במהירות ובפראות; ובין היתר, חצה ברמזור אדום, זיגזג בין הנתיבים והתעלם מקריאות השוטרים לעצור. בהמשך, ובמהלך מנוסתו, עלה על כיכר תנועה ועקף בפראות ניידת משטרתית והמשיך במנוסתו ולא עצר עד שהתנגש חזיתית ברכב המשטרתית שבא מולו וחסם את דרכו. כל זאת עשה, כשבאותה העת היה נתון תחת השפעת אלכוהול.

27. מדובר באירוע חמור ומתמשך, בו הוזעקו כוחות משטרה נוספים ובו סיכן הנאשם מספר רב של אנשים. בהתאם, פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם גדול בהרבה מזה שנגרם בפועל ולמרבה המזל הסתיים רק בפגיעות המפורטות בכתב האישום, שכן בנקל אירוע שכזה יכול היה להסתיים בתאונה קטלנית.

28. אמנם אין לומר, כי הנאשם תכנן מראש לבצע את העבירות, מלבד הנהיגה בשכרות, וכפי שקורה בעבירות מעין אלו, מדובר במצב של "עבירה גוררת עבירה" ולמעשה ניתן לומר כי נסיבות ביצוע העבירה של הנהיגה הפוחזת הן חמורות נוכח כך שהן בוצעו בהיותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

29. מעשיו של הנאשם הם בעלי מאפייני חומרה רבים, נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מצביעות על פגיעה בערכים החברתיים המוגנים במידה משמעותית. עם זאת, בהתחשב כי האירוע התרחש בשעות הלילה, בעת שתנועת כלי הרכב והולכי הרגל מצומצמת מאוד, כך שהסיכון לכלי רכב אחרים והולכי רגל היה מופחת, ראיתי למקם את הפגיעה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

30. ככלל, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של נהיגה פוחזת היא של עונש מאסר בפועל, גם עת מדובר במבצע עבירה בגיר-צעיר שכן תופעת הנהיגה המסכנת חיי המשתמשים בכביש, במהלך מרדפים שמבצעים שוטרים, הפכה מזמן לתופעה מטרידה ביותר, דבר המחייב התגייסותם של בתי המשפט למניעת התפשטותה על ידי הטלת ענישה משמעותית. בע"פ 4538/08 מדינת ישראל נ' פלוני, (13.08.2008), נאמר בין היתר בעניין זה, כי "בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן".

כך הוא הדין ביחס לעבירת הנהיגה בשכרות, "נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד." (רע"פ 3638/12 ווקנין נ' מדינת ישראל, (06.06.2012)).

31. מנעד הענישה בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב ומרדפים משטריים רחב מאוד ותלוי בנסיבות המעשה והעושה ובמידת הסיכון שנשקף לשוטרים ולמשתמשים בדרך. להלן מספר פסקי דין, במקרים דומים, המלמדים על מדיניות הענישה;
32. עפ"ג (מח' ב"ש) 49569-12-22 פלדמן נ' מדינת ישראל (נבו 22.02.2023), המערער הורשע בנהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר ועוד 5 עבירות נלוות על פי תקנות התעבורה, בכך שנמלט משוטרים במהירות מופרזת, ובפראות תוך נסיעה נגד כיוון התנועה, אי ציות לתמרור עצור ו-"אי כניסה", גרם לרכב ולאוטובוס לסטות, עלה על אי תנועה במהירות, ולבסוף התנגש ברכב - אז עצר והחל לברוח רגלית. המתחם שנקבע נע בין 11 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשים לב ל-2 הרשעות שהתיישנו ו-17 הרשעות תעבורה, נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר ו-24 חודשי פסילת רישיון. הערעור נדחה.
33. רע"פ 4628/17 סאלח אלטלאלקה נ' מדינת ישראל, (08.04.2018), בכתב האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירות של הסעת 6 שב"חים ונהיגה בשכרות (סירוב בדיקת שתן); בכתב האישום השני, הורשע בנהיגה פוחזת בכך שנסע בתוך עיר נגד כיוון התנועה, סירב להוראת שוטר לעצור ונמלט. הנאשם גרם לנפילת רוכב אופניים ואף התנגש במעקה בטיחות והביא לכדי התהפכות הרכב על צדו. הערכאה הדיונית קבעה שני מתחמים נפרדים זהים לאירועים - בין 3 ל-15 חודשי מאסר ונגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות ופסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים מהיום. במסגרת הערעור של המאשימה, החמיר בית-המשפט המחוזי את מתחמי הענישה כך שינועו בין 6 ל-18 חודשי מאסר בגין כל כתב אישום בנפרד ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר. יתר רכיבי הענישה נותרו בלא שינוי. בקשת הרשות לערעור נדחתה.
34. רע"פ 796/13 רוישד נ' מדינת ישראל, (14.03.2013) - המבקש הורשע בבימ"ש השלום לתעבורה, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, אי-ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. הנאשם נמלט מניידת המשטרה בנסיעה מהירה, חצה צומת מרומזר באור אדום וביצע פניית פרסה. לאחר מרדף הנאשם ברח רגלית. לנאשם עבר תעבורתי עשיר. בימ"ש השלום הטיל עליו, בהתחשב במצב הבריאותי הלא קל של בתו, 15 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי בחפף ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של 36 חודשים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.
35. עפ"ג (מח' ב"ש) 11059-04-15 מראחיל נ' מדינת ישראל, (24.6.15), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעת לשוטר בכך שניסה למלט נאשם אחר בתיק, תוך שהתנהל אחריו מרדף משטרי, בשעות הלילה, תוך ביצוע עצירה פתאומית, פניית פרסה, הצמדות לניידת המשטרתית ועליה על אי תנועה. המתחם שנקבע נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי, נוכח קיומן של 2 הרשעות תעבורה חמורות, נגזרו על הנאשם 20 חודשי מאסר ו-54 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל. בית-המשפט המחוזי אישר במסגרת הערעור הן את המתחם והן את הענישה הסופית.

36. עפ"ת 41524-06-23 כהן נ' מדינת ישראל, (06.03.2024), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגת רכב מבלי שהוצא רשיון נהיגה מעולם ונהיגה בשכרות. המערער נסע במהירות בעיר אשקלון כשהוא גורם לנהגים לבצע בלימות פתע במעגלי תנועה כאשר השוטרים דולקים אחריו וכורזים לו לעצור. המערער המשיך בנהיגתו הפרועה עד שהתנגש בניידת משטרה. בית משפט השלום הטיל על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר על תנאי כך שסה"כ הוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל ו- 10 שנות פסילה. ערעור כנגד משך הפסילה התקבל וזו הועמדה על 6 שנים.
37. בנסיבות העניין, תוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, לאחר ביצוע האבחנות המתבקשות, אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל לצד פסילה מלהחזיק רישיון וענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה וקנס.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
38. העונש הראוי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה, על בית המשפט לבחון בין היתר, את נתוניו האישיים של הנאשם, מידת הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, עברו הפלילי וכיוצ"ב.
39. תחילה יצוין, כי במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולי שיקום המצדיקים חריגה לקולא מהמתחם שנקבע. זאת בפרט כאשר שירות המבחן, שהינו הגוף המקצועי בעניין זה והמסייע בידי בית המשפט באיסוף מידע אודות הנאשם, לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. לא מצאתי כל נימוק מבורר שלא לקבל את עמדתו ולבכר עמדת גורם חיצוני פרטי על פניו. זאת ובמיוחד שבהתאם להלכה, סטייה מנורמת הענישה בשל תהליך שיקום שמורה למקרים בהם קיים תהליך שיקומי משמעותי דבר שאינו מתקיים בעניינו.
- יתרה מזו, ומבלי לקבוע מסמרות באשר למשקלה ומעמדה של חוות הדעת שהוגשה מטעמו של הנאשם, ואם הוכנה כדבעי לאחר בדיקה מעמיקה של העניין אם לאו, הרי בסופו של דבר המלצתו של המומחה עולה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן. גם הוא בדעה, כי הנאשם "יכול להירתם מאוד מתהליך ענישתי המשלב הרתעה ושיקום. הליך כזה הינו הכרחי ובסיסי ואף מהווה גורם משמעותי מפחית". שני הגורמים תמימי דעים לגבי הצורך ברכיב מרתיע ולגבי השלכות המאסר בפועל על הנאשם ושניהם גם מסכימים לגבי נזקקותו הטיפולית של הנאשם. הנושא היחידי שנמצא במחלוקת נוגע למניעי הנאשם, בשלותו והמוטיבציה שלו לטיפול. משכך ומשלא מצאתי במקרה דנן, לבכר את שיקולי השיקום מתייטר הצורך לדון בעניין זה.
40. לטובתו של הנאשם מצאתי לתת משקל להודאתו וקבלת האחריות מצדו, לחרטה ולהבנה שגילה כלפי חומרת העבירות והסכנות הנשקפות לחברה מביצוען. כן התחשבתי בנסיבותי האישיות והמשפחתיות המורכבות, כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ולהיותו 'בגיר צעיר'.

כן התחשבתי באמפתיה שגילה כלפי נפגע העבירה, ובהשתלבותו בהליך הטיפול לעצורי בית בו לקח חלק, במסגרת שירות המבחן ובהשתלבותו באופן פרטי בטיפול במרכז חוסן דבר המעיד על הבנת חומרת מעשיו והצורך והרצון להשתקם ולשנות מאורחות חייו. כן נתתי דעתי להמלצות שירות המבחן ולאמור ביחס להשלכות המאסר בפועל על הנאשם.

בנוסף, ראיתי לזקוף לטובתו של הנאשם את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות (02.2023), וכי עברו התעבורתי כולל 5 עבירות תעבורה קודמות שאינן מן החמורות. כמו כן לקחתי בחשבון כי הנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריש מיום האירוע 04.02.2023 ועד ליום 13.03.2024, היינו תקופה של כ- 40 ימים. ולאחר מכן, שהה בתנאי מעצר בית מלאים עד ליום 14.08.2023.

41. מנגד נתתי את דעתי כי העבירות שביצע הנאשם הן חמורות ובוצעו בנסיבות מחמירות בהיותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול ברמה גבוהה, תוך הפגנת תעוזה וזלזול בשלטון החוק, ובכלל זה הנאשם מיאן לעצור כשהורו לו השוטרים, ניסה להימלט מהם והמשיך בנהיגה פרועה.

כן נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי לפני הנאשם עוד כברת דרך על מנת לשנות את דפוסי חשיבותו ולהתגייסות מלאה לטיפול; הוא אכן החל בדרך טיפולית ואולם טרם חלחל השינוי.

42. בשקלול כל הנתונים שמניתי לעיל, הגעתי למסקנה, כי נכון יהא לאמץ את המלצות שירות המבחן, לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם קרוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, כך שיוכל לרצות את תקופת מאסרו בעבודות שירות.

43. נוכח כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 9 חודשים וזאת ללא ניכוי ימי מעצרו. הנאשם ירצה את המאסר בפועל בעבודות שירות בבית תמחוי מפעל חיים טבריה.

אני מורה לנאשם להתייצב ביום 13.01.2025 שעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחה צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

בא כוח הנאשם יחזור ויסביר לנאשם כי עליו לעמוד בדרישות ובתנאים של מסגרת מאסר בדרך של עבודות שירות. כל הפרה של התנאים או אי עמידה בהנחיות הממונה יוביל לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית של עבודות השירות. הממונה על עבודות השירות יודיע למזכירות בית המשפט בעת שהנאשם מתייצב בפניו.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 6 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.

ד. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכו יעמוד הנאשם תחת פיקוח שירות המבחן ויקיים את התוכנית הטיפולית שתקבע על-ידי שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, י"ט כסלו תשפ"ה, 20 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.